

به میز مذاکراتی که خودتان برهم زدید، بازگردید

حجت الاسلام والمسلمین حسن روحانی با بیان این که برای گفت‌وگو نیازی به گرفتن عکس‌های دونفره نیست، اعلام کرد: می‌توان در همین جا و در این مجمع عمومی، سخن یکدیگر را شنید. من گفت‌وگو را از همین جا آغاز می‌کنم.

حجت الاسلام والمسلمین حسن روحانی با بیان این که برای گفت‌وگو نیازی به گرفتن عکس‌های دونفره نیست، اعلام کرد: می‌توان در همین جا و در این مجمع عمومی، سخن یکدیگر را شنید. من گفت‌وگو را از همین جا آغاز می‌کنم. هر گفت‌وگویی می‌تواند، از همان جایی و از همان کسی که گفت‌وگو را قطع کرده و پیمان را زیر پا گذاشته است، شروع شود. شروع آن، پایان دادن به تهدید و تحریم‌ها؛ ظالمانه‌ای است که، ناقض اصول اخلاقی و حقوق بین‌الملل است.

به گزارش ایسنا، متن کامل سخنرانی رییس جمهور در هفتادوسومین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمین و الصلوة والسلام علی رسول الله و آله و صحبه

خانم رئیس،

انتخاب شما را به ریاست هفتاد و سومین اجلاس مجمع عمومی سازمان ملل متحد، تبریک می‌گویم.

برای گفت‌وگو نیازی به گرفتن عکس‌های دونفره نیست، می‌توان در همین جا و در این مجمع عمومی، سخن یکدیگر را شنید. من گفت‌وگو را از همین جا آغاز می‌کنم و به صراحت اعلام می‌کنم: هر گفت‌وگویی می‌تواند، از همان جایی و از همان کسی که گفت‌وگو را قطع کرده و پیمان را زیر پا گذاشته است، شروع شود.

امروز در شرایطی گرد هم آمده‌ایم که جهان، از خودسری و بی‌توجهی برخی از دولت‌ها به ارزش‌ها و نهادهای بین‌المللی در رنج است.

پیام حضور ما در اینجا، آن است که ایجاد منافع و امنیت جهان با کمترین هزینه، در سایه هماهنگی و همکاری کشورها امکان‌پذیر است. اما متأسفانه در جهان امروز شاهد حاکمانی هستیم که فکر می‌کنند با تقویت ناسیونالیسم افراطی، نژادپرستی و بیگانه ستیزی که یادآور تفکر نازی هاست و با زیر پا گذاشتن مقررات جهانی و تضعیف سازمان‌های بین‌المللی بهتر می‌توانند به منافع خود دست یابند و یا حداقل برای کوتاه مدت، می‌توانند بر احساسات عمومی و جذب آرای مردم، تأثیر بگذارند و برای این منظور، به نمایش‌های مضحکی حتی در قالب تشکیل جلسه غیرمعمول شورای امنیت، دست می‌زنند.

در این شرایط، بی‌تفاوتی و بی‌اثری نهادهای بین‌المللی می‌تواند خطری برای صلح جهانی باشد. دولت‌ها؛ اقتدارگرا دشمنان صلح و پدران جنگ هستند.

باید برای همیشه، این خیال‌پردازی را کنار بگذاریم که، می‌توان با سلب امنیت و صلح از دیگران، امنیت بیشتری را برای خود، دست و پا کرد. باید مجال رشد به این تفکر را ندهیم که می‌توان با ایجاد ناامنی ساختگی، از دیگران باج‌خواهی کرد. در این مسیر، مقابله با چندجانبه‌گرایی، نه نشانه قدرت بازو، که علامت ضعف اندیشه است و حکایت از عدم شناخت از جهانی درهم‌تنیده و پیچیده، دارد.

در این شرایط، بی‌تفاوتی و بی‌اثری نهادهای بین‌المللی می‌تواند خطری برای صلح جهانی باشد. دولت‌ها؛ اقتدارگرا دشمنان صلح و پدران جنگ هستند.

دولت ایالات متحده آمریکا، دست&zwjzkw کم در صورت هیأت حاکمه کنونی خود، عزم آن دارد که کلیه نهادهای بین&zwjzkwالمللی را بی&zwjzkwخاصیت سازد. این دولت درحالی&zwjzkwکه برخلاف قواعد و حقوق بین&zwjzkwالملل، از یک توافق چندجانبه مصوب شورای امنیت خارج شده، جمهوری اسلامی ایران را به گفت&zwjzkwوگویی دوجانبه می&zwjzkwخواند. دولتی که هنوز به دولت بودن خود آگاه نیست و عهد و پیمان سلف خود را نقض می&zwjzkwکند و اصل حقوقی مسئولیت دائمی دولت&zwjzkwها را نمی&zwjzkwشناسد. دولتی که به مشورت نخبگان، بها نمی&zwjzkwدهد؛ از ایران می&zwjzkwخواهد با او گفت&zwjzkwوگو کند!

دولت ایالات متحده آمریکا، دست&zwjzkw کم در صورت هیأت حاکمه کنونی خود، عزم آن دارد که کلیه نهادهای بین&zwjzkwالمللی را بی&zwjzkwخاصیت سازد.

ما با چه معیاری می&zwjzkwتوانیم با چنین دولت بدعهدی، عهد جدیدی ببندیم! هرگونه گفت&zwjzkwوگویی باید در تداوم برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت باشد، نه با اعراض از آن و بازگشت به گذشته، که این ارتجاعی بزرگ است. ارتجاع بزرگ&zwjzkwتر آن&zwjzkwکه دولت آمریکا پنهان نمی&zwjzkwکند که در پی براندازی همان دولتی است که خواستار گفت&zwjzkwوگو با آن است!

حضار محترم؛

رویکرد جمهوری اسلامی ایران در حوزه سیاست خارجی همواره مبتنی بر چندجانبه گرایی و پایبندی به اصول شناخته شده حقوق بین&zwjzkwالملل بوده است. احترام ما به معاهده عدم اشاعه، و مذاکرات سخت و طولانی ما با گروه ۵+۱ که منجر به توافق برجام شد، نمونه بارزی از این رویکرد است.

دولت آمریکا درحالی&zwjzkwکه برخلاف قواعد و حقوق بین&zwjzkwالملل، از یک توافق چندجانبه مصوب شورای امنیت خارج شده، جمهوری اسلامی ایران را به گفت&zwjzkwوگویی دوجانبه می&zwjzkwخواند.

خرسندیم که جامعه بین&zwjzkwالمللی، خروج یک&zwjzkwجانبه و غیرقانونی دولت آمریکا از برجام را برتافت و در برابر آن موضعی قاطع اتخاذ نمود. برجام حاصل بیش از یک دهه تلاش دیپلماتیک و یک دوره مذاکرات فشرده برای رفع یک بحران ساختگی بود. این سند توسط قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت به اتفاق آراء تأیید و به تعهدی بین&zwjzkwالمللی تبدیل شد. بر اساس این قطعنامه، همه کشورها و سازمان&zwjzkwهای بین&zwjzkwالمللی و منطقه&zwjzkwای موظف&zwjzkwاند از هر اقدامی در مغایرت با آن خودداری کرده و از اجرای برجام حمایت نمایند.

بر پایه دوازده گزارش متوالی آژانس بین&zwjzkwالمللی انرژی اتمی، ایران تا به امروز به کلیه تعهدات خود پایبند بوده است؛ لکن آمریکا از همان ابتدا به اجرای تعهداتش وفادار نماند. متعاقباً دولت فعلی آمریکا به بهانه&zwjzkwهای واهی با نقض تعهدات خود، از این توافق خارج شد. سازمان ملل متحد نباید اجازه دهد که مصوباتش، گروگان بازی&zwjzkwهای انتخاباتی و تبلیغاتی برخی از اعضا گردد و به هیچ عضوی نباید اجازه داد که به دلیل مسائل داخلی، از اجرای تعهدات بین&zwjzkwالمللی، شانه خالی کند.

علاوه بر این، آمریکا از سایر کشورها نیز می&zwjzkwخواهد برجام را نقض کنند. خطرناک&zwjzkwتر اینکه، آمریکا همه کشورها و سازمان&zwjzkwهای بین&zwjzkwالمللی را تهدید می&zwjzkwکند که اگر به قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت عمل کنند، مجازات خواهند شد. این دو، یعنی لاquo&zwjzkwدعوت عام برای سرپیچی از قانون&zwjzkwرا؛ و لاquo&zwjzkwتهدید قانون مداران به مجازات&zwjzkwرا؛ برای اولین بار است که در تاریخ این سازمان، اتفاق می&zwjzkwافتد. این روش منحصر به برجام نیست، و در برخورد آمریکا حتی با دیوان کیفری بین&zwjzkwالمللی نیز حاکم است.

ما با چه معیاری می&zwjzkwتوانیم با چنین دولت بدعهدی، عهد جدیدی ببندیم! هرگونه گفت&zwjzkwوگویی باید در تداوم برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت باشد.

ما از حمایت جامعه جهانی و تلاش&zwjzkwهای اتحادیه اروپا، روسیه و چین در حمایت از اجرای برجام، قدردانی کرده و تحقق کامل تعهدات مصرح در آن را، شرط بقای این دست&zwjzkwآور مهم دیپلماسی می&zwjzkwدانیم.

خانم&zwjzkwها، آقایان؛

تحریم&zwjzkwهای یک&zwjzkwجانبه و نامشروع، خود نوعی تروریسم اقتصادی و ناقض حق توسعه است. جنگ اقتصادی که آمریکا تحت عنوان تحریم&zwjzkwهای تازه، آغاز کرده نه تنها مردم ایران را هدف قرار داده، بلکه آثار زیان&zwjzkwباری برای مردم کشورهای دیگر داشته و در روند تجارت جهانی، إخلال کرده است.

ملت ایران در خلال چهل سال گذشته نشان داده که علیرغم سختی‌ها و تنگناهای ناشی از تحریم‌ها، همچنان مقاوم است و می‌تواند از این مرحله دشوار نیز به خوبی عبور کند. تاریخ هزاران ساله کشور ما نشان می‌دهد که ایران و ایرانی، در مقابل طوفان حوادث هرگز نشکسته و حتی سر خم نکرده است. در اینجا به صراحت اعلام می‌کنم که سیاست آمریکا در قبال جمهوری اسلامی ایران از ابتدا غلط بوده و رویکرد لجاجت در مقابل خواست مردم ایران، که در انتخابات‌های متعدد بروز و ظهور یافته، یقیناً محکوم به شکست است. ایران با قدمت تاریخی و تمدنی و فرهنگی غنی و با جایگاه مهم ژئوپولیتیک خود، واقعیتی غیرقابل انکار است. بدون شک، سیاست مشارکت با ایران، آثار مبارکی برای ملت‌ها در بر داشته، که یک نمونه آن همکاری ایران با کشورهای دوست در مبارزه با تروریسم است.

ارتجاع بزرگ‌تر آن‌ها؛ که دولت آمریکا پنهان نمی‌کند که در پی براندازی همان دولتی است که خواستار گفت‌وگو با آن است!

درک ایالات متحده آمریکا از روابط بین‌الملل، اقتدارگرایانه است. آمریکا فکر می‌کند چون زور دارد حق هم دارد. درک آن‌ها از قدرت، نه اقتدار مشروع و قانونی، که زورگویی است. هیچ دولت و ملتی را نمی‌توان به زور به پای میز مذاکره آورد و اگر چنین شود آنچه انباشت می‌شود، خشم و خشم ملت‌هاست که نصیب زورگویان خواهد شد.

ما هم معتقدیم که در نهایت، شاید راه بهتری جز گفت‌وگو وجود ندارد اما گفت‌وگو، دوسویه است، و براساس برابری، عدالت و منزلت انسان‌ها و بر مبنای قواعد و حقوق بین‌الملل. قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد، «پاره‌ورق» نیست. ما از شما دعوت می‌کنیم که به قطعنامه ۲۲۳۱ بازگردید؛ ما از شما دعوت می‌کنیم که به میز مذاکره‌ای که آن را برهم زدید، بازگردید. اگر از برجام می‌ترسید و آن را کارنامه رقیبان سیاسی خود در آمریکا می‌دانید، ما از شما دعوت می‌کنیم که به مصوبه شورای امنیت بازگردید. ما از شما دعوت می‌کنیم که در نهادهای بین‌المللی بمانید. تحریم نکنید که تحریم و تکفیر دو روی یک سکه است؛ در تکفیر، اندیشه انسان‌ها انکار می‌شود و در تحریم، زندگی و رفاه مردم نفی می‌گردد.

خرسندیم که جامعه بین‌المللی، خروج یک‌جانبه و غیرقانونی دولت آمریکا از برجام را برتافت و در برابر آن موضعی قاطع اتخاذ نمود.

برای گفت‌وگو نیازی به گرفتن عکس‌های دونفره نیست، می‌توان در همین جا و در این مجمع عمومی، سخن یکدیگر را شنید. من گفت‌وگو را از همین جا آغاز می‌کنم و به صراحت اعلام می‌کنم: موضوع امنیت بین‌الملل، بازپه سیاست داخلی آمریکا نیست. سازمان ملل، یکی از ادارات دولت ایالات متحده آمریکا نیست. هر گفت‌وگویی می‌تواند، از همان جایی و از همان کسی که گفت‌وگو را قطع کرده و پیمان را زیر پا گذاشته است، شروع شود. شروع آن، پایان دادن به تهدید و تحریم‌ها؛ ظالمانه‌ای است که، ناقض اصول اخلاقی و حقوق بین‌الملل است.

سخن ما روشن است: تعهد در برابر تعهد، نقض در برابر نقض، تهدید در برابر تهدید. و گام در برابر گام، به جای حرف در برابر حرف.

سیاست ایران روشن است: نه جنگ، نه تحریم؛ نه تهدید، نه زورگویی؛ فقط وفای به عهد و عمل به قانون. ما از صلح و دموکراسی در همه خاورمیانه، حمایت می‌کنیم. دانش هسته‌ای را واجب و سلاح هسته‌ای را حرام می‌دانیم.

سازمان ملل متحد نباید اجازه دهد که مصوباتش، گروگان بازی‌های انتخاباتی و تبلیغاتی برخی از اعضا گردد و به هیچ عضوی نباید اجازه داد که به دلیل مسائل داخلی، از اجرای تعهدات بین‌المللی، شانه خالی کند.

ما به عنوان قربانیان دیروز و امروز تروریسم همواره در صف مقدم مبارزه واقعی با تروریسم بوده‌ایم و خواهیم بود. مردم ما امروز عزادار شهادت دهه‌ها انسان بی‌گناه اند که روز شنبه توسط تروریست‌ها؛ هابی بخاک و خون کشیده شدند که با کمال وقاحت از برخی پایتخت‌های غربی و در مصاحبه با رسانه‌ها؛ هابی که در غرب با دلارهای نفتی اداره می‌شوند مسئولیت این وحشیگری را پذیرفتند. ما در ایران تمامی اقدامات تروریستی را بدون ملاحظه محکوم کرده و می‌کنیم. ما از بیانیه محکم شورای امنیت ملل متحد در این زمینه استقبال می‌کنیم. ولی چرا رؤسای سازمان‌ها؛ هابی تروریستی منجمله سازمانی که مسئولیت رسمی عملیات شنبه را به عهده گرفت در کشورهای غربی فعالیت می‌کنند و برنامه رسمی برای جمع‌آوری پول می‌گذارند؟ آیا این اقدامات مغایر

مقررات بین‌المللی نیست؟ چرا هیچیک از کشورهای تامین کننده مالی گروه‌های تروریستی ضد مردم ایران که سابقه تامین مالی و تسلیحاتی داعش و النصره و القاعده را نیز دارند نه تنها مورد مؤاخذه قرار نمی‌گیرند بلکه تشویق و تسلیح هم می‌شوند؟ برای اینکه دنیا ادعای مبارزه با تروریسم را جدی بگیرد، نیازمند یک اقدام مشترک جهانی برای برخورد جدی با این پدیده شوم بدون توجه به عاملین و قربانیان آن هستیم.

حضار محترم؛

بر همین اساس، ما از همان ابتدای بحران سوریه نسبت به هرگونه مداخله در امور داخلی این کشور و استفاده از راهکارهای غیر قانونی از جمله حمایت از گروه‌های افراطی و تروریستی برای اعمال فشار بر دولت سوریه، هشدار داده و تاکید کردیم که این بحران صرفاً از طریق گفت‌وگو میان طرف‌های سوری، قابل حل است. در همین راستا، حضور مشاورین نظامی ما در سوریه، به درخواست دولت سوریه انجام شده و منطبق بر حقوق بین‌الملل، و برای مبارزه با تروریسم است. ایران، روسیه و ترکیه در همکاری با دولت سوریه و طرف‌های سوری موفق شده‌اند در قالب فرایند آستانه، که اوایل ماه جاری میلادی، سومین اجلاس سران آن، در تهران برگزار شد، نقش مؤثری در کاهش تنش در سوریه ایفا کرده و در آخرین اقدام مشترک، از درگیری و خونریزی در منطقه ادلب جلوگیری کنند.

دعوت عام برای سرپیچی از قانون؛ و تهدید قانون مداران به مجازات؛ برای اولین بار است که در تاریخ این سازمان، اتفاق می‌افتد.

در طی بیش از سه سال گذشته، شاهد وضعیت وخیم انسانی در یمن هستیم که منجر به تخریب زیرساخت‌ها، کشتار و مجروح شدن صدها هزار نفر از مردم بیگناه و آوارگی میلیون‌ها نفر و وقوع قحطی و بیماری‌ها، مژمن شده است. این اقدامات غیر انسانی، مصداق بارز جنایت علیه بشریت و جنایت جنگی است. بحران یمن صرفاً از طریق گفت‌وگو و گوی‌های یمنی و بدون مداخله خارجی، قابل حل است. و در این راستا، آماده هر نوع کمک هستیم.

اصلی‌ترین بحران خاورمیانه، بی‌تردید مسأله فلسطین است. گذشت زمان نباید و نمی‌تواند موجب توجیه اشغالگری باشد. جنایات بی شمار رژیم اسرائیل علیه فلسطینی‌ها بدون کمک‌های مادی و تسلیحاتی و سیاسی ایالات متحده، امکان‌پذیر نبوده است. اسرائیل با داشتن زرادخانه هسته‌ای و تهدید صلح دیگران به نابودی با سلاح هسته‌ای، بزرگترین خطر برای صلح و ثبات منطقه و جهان است.

تاریخ هزاران ساله کشور ما نشان می‌دهد که ایران و ایرانی، در مقابل طوفان حوادث هرگز نشکسته و حتی سر خم نکرده است.

اقدام زشت دولت امریکا در انتقال سفارت این کشور به بیت المقدس و تصویب قانون نژادپرستانه؛ در اسرائیل، ناقض موازین بین‌المللی بوده و مصداق بارز آپارتاید است.

خانم رئیس،

گسترش روابط با همسایگان و ایجاد منطقه امن؛ تر و توسعه یافته؛ تر، از اولویت‌های اصلی سیاست خارجی ایران است. چند هفته پیش، جمهوری اسلامی ایران، به همراه چهار کشور ساحلی دیگر دریای خزر، کنوانسیون رژیم حقوقی دریای خزر را به امضا رساندند. اطمینان دارم این اقدام تاریخی موجب تقویت حسن همجواری و پیشرفت برای همه کشورهای ساحلی دریای خزر خواهد بود. ما با همسایگان جنوبی خود در سواحل خلیج فارس نیز همین روابط را می‌خواهیم. ما معتقد به تشکیل سازوکاری مشترک برای منطقه خلیج فارس با حضور و مشارکت همه کشورهای منطقه می‌باشیم. امنیت خلیج فارس و تنگه هرمز، همیشه برای ما مهم بوده و همان‌طور که در طول جنگ تحمیلی عراق علیه ایران، از آن حفاظت کردیم، در آینده نیز با هرگونه تلاش برای اختلال در این آب‌راه حیاتی، مقابله خواهیم کرد.

درک ایالات متحده آمریکا از روابط بین‌الملل، اقتدارگرایانه است. آمریکا فکر می‌کند چون زور دارد حق هم دارد. هیچ دولت و ملت را نمی‌توان به زور به پای میز مذاکره آورد و اگر چنین شود آنچه انباشت می‌شود، خشم و خشم ملت‌هاست که نصیب زورگویان خواهد شد.

ایران نگاهی صلح‌طلبانه به مسائل سیاسی و بین‌المللی داشته و بنای جنگ با هیچ کشوری را نداشته و ندارد. ایران نیازی به امپراتوری ندارد. ایران نه بر اساس سیاست که در فرهنگ و تمدن خود یک امپراتوری است.

ایران حلقه وصل شرق به غرب بوده است و خواهد بود؛ دیدبانی هوشیار برای جهانی عاری از خشونت.

جمهوری اسلامی ایران همان دولتی است که قبل از همه جهان، ماهیت فاشیستی رژیم بعثی را شناخت و در برابر تجاوز آن مردانه جنگید. ما با حزب بعث می‌جنگیدیم قبل از آن که کویت اشغال شود.

جمهوری اسلامی ایران همان دولتی است که در خط مقدم مبارزه با طالبان بود و در نبرد با تروریسم طالبان، شهید داد. ما با القاعده و طالبان می‌جنگیدیم قبل از آنکه به نیویورک حمله شود.

قطعنامه ۲۲۳۱ شورای امنیت سازمان ملل متحد، «ورق پاره» نیست. ما از شما دعوت می‌کنیم که به قطعنامه ۲۲۳۱ بازگردید؛ ما از شما دعوت می‌کنیم که به میز مذاکره ای که آن را برهم زدید، بازگردید.

جمهوری اسلامی ایران همان دولتی است که با داعش جنگید و آن را تصویری مجعول از اسلام‌گرایی نشان داد. ما با داعش می‌جنگیدیم قبل از آن که در پاریس و لندن و بروکسل، عملیات کنند.

واقعیات تاریخی درباره ایران را بپذیرید. از تحریم دست بردارید و به تکفیر پایان دهید. جهان، دوستی بهتر از ایران نخواهد داشت، اگر صلح، آرمان شماست.

از توجه شما سپاسگزارم.